

blot ikke faa Majs; de kunde først faa Majs paa et langt senere Tidspunkt, da de ingen Nytte havde af den, fordi de kunde købe Majs billigere andetsteds. Det vil i det hele taget være interessant at faa at se — og det vil der komme Klarhed over, naar Til-lægsbevillingslovforslaget kommer for —, hvilke Ofre Staten i saa Henseende har bragt. Det er vist ikke saa helt smaa Ofre.

Det, man nu tænker paa at slaa ind paa, er jo et helt andet System end det, man ved sine Foranstaltninger hidtil har fulgt, og dette nye System vil efter min Mening virke langt mere tilfredsstillende og i langt højere Grad komme den mindre be-midlede Befolkning til Gavn. Det er netop, hvad vi fra Venstres Side hele Tiden har krævet, hvad jeg navnlig hele Tiden har ønsket, og hvad jeg ogsaa Gang efter Gang har fremsat Forslag om. Der foreligger slet ikke nogen Erindringsforskydning fra min Side, som den højtærede Minister antydede, skønt han sagde, at han ikke vilde antyde noget saadant. Nej, det gør der ikke, thi det kan bevises, at jeg har fremsat Forslag derom Gang paa Gang indenfor Prisreguleringskommissionen uden at faa Tilslutning dertil, og det kan dokumenteres, at jeg har fremført det samme under Korndebatten i Fjor, ligesom ogsaa andre Medlemmer af mit Parti har fremført ganske det samme. Men da hørte man ingen Tilslutning fra den højtærede Indenrigsminister til den Maade at regulere Priserne nedad paa. Det kan selvfølgelig kun glæde os, at den højtærede Minister nu giver denne Tanke og dette Forslag sin Tilslutning. Jeg føler mig overbevist om, at den Maade: at regulere Pri-serne nedad, netop vil blive en meget virksom Maade. Den højtærede Minister siger, at han har forberedt Stemningen ude i Landet i saa Henseende. Det var i hvert Fald unødvendigt at forberede Stemningen overfor Venstre, da det jo netop er os, der fra første Færd har fremholdt dette Synspunkt og fremsat dette Forslag. Om det var nød-vendigt overfor Ministerens egne Partifæller og overfor Socialdemokraterne, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om. Det kan, som sagt, kun glæde mig, at man nu agter at slaa ind paa disse nye Baner, og det kan kun glæde mig, om man paa den anden Side kunde slutte sig til den Betragtning, som jeg ogsaa har gjort gældende, og som jeg har gjort Indstilling til Ministeren om, at man skulde ændre Reglerne for den overordentlige Indkomstskat, saaledes at man derigennem fik nogle flere Millioner til Raa-dighed, som man saa netop kunde bruge til

at regulere Priserne for visse Varers Ved-kommende.

Man ender jo nu dér, hvor Venstre ønskede, man skulde begynde, og jeg tror, det havde været klogere, om man havde begyndt netop dér, thi saa havde man ikke øget den Mod-sætning indenfor Befolkningen, den Deling mellem Land og By, som der i Forvejen var noget af. Denne er netop kommet stærkt frem ved de Foranstaltninger, som den højt-ærede Minister har truffet. Jeg beklager i høj Grad, at Modsætningen er blevet skærpet, men det er desværre sket ved disse Foranstaltninger, og det skulde kun glæde mig, om man ved nu at slaa ind paa andre Baner igen kunde dæmpe dette Modsæt-ningsforhold noget.

Overfor min Udtalelse om, at Maksi-malprisen paa Rug og Hvede i den senere Tid ikke har været effektiv, idet f. Eks. Hvedepriisen ligger ca. 4 Kr. under Maksi-malprisen, siger den højtærede Minister, at dette slet ikke er noget Bevis for, at Maksi-malprisen ikke har været effektiv, og den højtærede Minister anfører et Eksempel. Han siger: sæt, at det her i Folketinget var vedtaget, at der ikke maatte siges mere end 20 Urigtigheder; hvis der saa kun blev frem-sat 18, kunde man ikke sige, at den Be-stemmelse ikke havde virket. Det fore-kommer mig nu, at dette Eksempel er meget haltende, for ingen tvivler om, at der — navnlig da, hvis man tager Ministeren til Hjælp — her i Tinget meget vel kan siges 20 Urigtigheder. Maksimalen kunde paa det Omraade meget vel naas, hvis man vilde. Derimod kunde man, selv om man nok saa gerne vilde, ikke naa Maksimal-prisen med Hensyn til Hvede, man kunde ikke faa 21½ Kr., men kun en Pris, der ligger 3—4 Kr. derunder. Naar den Handel, der er foregaaet, er upaavirket af Maksimal-prisen — og saaledes har det været i den senere Tid —, kan man ikke sige, at Maksi-malprisen er effektiv.

Den højtærede Minister sagde, at der ved den Forhandling, der er ført med Slagte-rierne, er vist megen Imødekommen fra Ministeriets Side, og han mente, at det var Imødekommen, der manglede fra Slagte-riernes Side. Jeg er nu af den ganske mod-satte Opfattelse, jeg maa hævde, at det var Slagterierne, der viste Imødekommen, og at Ministeriet ikke viste dem Imødekommen. Navnlig maa jeg hævde, at den højtærede Justitsminister i det paagældende Møde meget stærkt pukkede paa det, som han kaldte Ministeriets Ret til at fastsætte Prisen, og Ministeren trumfede da ogsaa til